

Týždeň od 8. do 14. septembra 2019

ADVENTNÁ NÁDEJ V PRAKTICKOM ŽIVOTE

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Luk 18,1–8; Matúš 24–25; 1Kor 15,12–19; Kaz 8,14; 12,13.14; Zj 21,1–5; 22,1–5

ZÁKLADNÝ TEXT

A tak, bratia moji milovaní, buďte pevní, neochvejní, buďte stále horlivejší v Pánovom diele, ved' viete, že vaša námaha nie je márna v Pánovi. (1Kor 15,58)

Ježiš predstavil Božie kráľovstvo ako prítomnú realitu, ktorá môže byť našou každodennou skúsenosťou. Svojich učeníkov vyslal, aby túto skutočnosť oznamovali a sprítomňovali prostredníctvom hlásania evanjelia a služby druhým. Mali zadarmo dávať, tak ako zadarmo dostali (pozri Mat 10,5–8).

Ježiš však veľmi jasne vysvetľoval aj to, že jeho kráľovstvo je úplne iné ako všetky ostatné kráľovstvá, lebo „nie je z tohto sveta“ (Ján 18,36), a že v plnosti má ešte len prísť. Ježišovým vtelením, jeho službou, smrťou a vzkriesením bolo Božie kráľovstvo uvedené na svet. Ježiš sa však pozeral aj smerom do budúcnosti, do času, keď jeho kráľovstvo úplne nahradí kráľovstvá tohto sveta a Boh bude vládnuť svojou dokonalou vládou.

Podľa definície sme ako adventisti – teda tí, čo očakávajú príchod Kráľovstva – ľuďmi nádeje. Táto nádej sa však netýka len budúceho nového sveta. Kým sa s nádejou pozeráme do budúcnosti, rovnaká nádej nám pomáha premieňať súčasnosť. Každý deň žijeme nádejou na budúcnosť a svojím konaním sa usilujeme prinášať zmenu, ktorá je v súlade s našim očakávaním budúceho sveta.

„AŽ DOKEDY?“

⁹Keď [Baránok] otvoril piatu pečať, videl som pod obetným oltárom duše zabitých pre Božie slovo a pre svedectvo, ktoré vydávali. ¹⁰Tí zakričali mohutným hlasom: Kedy už, svätý a pravdivý Vládca, vykonáš súd a pomstíš našu krv na tých, čo bývajú na zemi? (Zj 6,9.10)

¹⁸Usudzujem totiž, že utrpenia terajšieho času sa nedajú ani porovnať s budúcou slávou, ktorá sa má na nás zjaviť. ¹⁹Lebo stvorenie túžobne očakáva zjavenie Božích synov. ²⁰Stvorenie nebolo totiž podrobené pomínutelnosti dobrovoľne, ale skrze toho, ktorý ho podrobil. Trvá však nádej, ²¹že aj samo stvorenie bude oslobodené z otroctva skazy do slobody a slávy Božích detí. ²²Vieme totiž, že všetko stvorenie až podnes spoločne vzdychá a spoločne trpí pôrodné bolesti. (Rim 8,18–22)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Biblia opakovane zaznamenáva volanie Božieho ľudu, aby Hospodin zasiahol. Najčastejšie toto volanie zaznieva v časoch zotročenia, vyhnanstva, útlaku, chudoby alebo inej nespravodlivosti či tragédie. Otroci v Egypte, zajatci v Babylone a mnoho ďalších utláčaných a trpiacich volalo (a volá) k Bohu, aby pohliadol na ich utrpenie, aby si vypočul ich nárek a aby zjednal nápravu krívd, ktoré ich postihli. V Biblii zároveň nachádzame množstvo príkladov Božieho konania, ktorým zachránil a obnovil svoj ľud a súčasne sa pomstil jeho utláčateľom a nepriateľom.

Takáto pomoc alebo záchrana však väčšinou trvala len obmedzený čas, kým opäť z rôznych príčin nedošlo k ďalším problémom a tragédiám. Proroci opakovane poukazovali na budúci, konečný zásah, keď Boh definitívne ukončí zlo a pozdvihne utláčaných. U prorokov však nachádzame aj opakované volanie: „Až dokedy, ó Pane?“ Anjel Hospodinov napríklad kladie otázku v súvislosti s vyhnanstvom Izraelitov: „Hospodin zástupov, dokedy sa nechceš zmilovať nad Jeruzalemom a nad judskými mestami, na ktoré sa hneváš už sedemdesiat rokov?“ (Zach 1,12)

V žalmoch často zaznieva nárek nad tým, že kým bezbožníci zažívajú prosperitu a šťastie, spravodliví sú utláčani, zneužívaní a chudobní. Žalmisti opakovane prosia o Boží zásah a sú presvedčení, že svet dnes nevyzerá tak, ako ho Boh stvoril a aký ho Boh chce mať. Preto aj oni pokračujú vo volaní prorokov a utláčaných. „Dokedy, Hospodin...?“ (pozri napríklad Ž 94,3–7).

V určitom zmysle majú oveľa väčší problém vyrovnáť sa s nespravodlivosťou tí, čo veria v spravodlivého Boha, ktorý túži nastoliť spravodlivosť pre všetkých svojich nasledovníkov. Boží ľud bude vždy prežívať určitú mieru frustrácie z toho, koľko zla je na svete. A zdanlivá Božia pasivita je zdrojom ďalšieho napätia a neistoty. Práve to je dôvod, prečo niekedy proroci kladú také tvrdé a neprijemné otázky: „Dokedy ešte budem volať o pomoc, Hospodin, a ty ma nevypočuješ? Volám na teba: Násilie!, ale nepomáhaš.“ (Hab 1,2)

Podobné volanie zaznieva aj v Novej zmluve, kde sa dokonca o celom stvorenstve hovorí, že „vzdychá a spoločne trpí pôrodné bolesti“ v očakávaní oslobodenia z otroctva skazy (pozri Rim 8,18–20). A napokon, v Zjavení počujeme volanie: „Kedy už, svätý a pravdivý Vládca...?“ (6,10), ktoré zaznieva v súvislosti s tými, čo boli umučení pre svoju vieru v Boha. Je to vlastne volanie k Bohu, aby zasiahol v prospech svojho utláčaného a prenasledovaného ľudu.

APLIKÁCIA

- Uvažuj o podobenstve zaznamenanom u Lukáša 18,1–8. Čo tu Ježiš hovorí o Božej reakcii na opakované volanie a modlitby svojho ľudu, aby konal v jeho prospech? Ako toto volanie k Bohu súvisí s potrebou mať vieru? Aké skúsenosti máš ty sám s volaním k Bohu?

VPLYV NAŠEJ NÁDEJE

³⁴Potom kráľ povie tým po pravici: Podte, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je vám pripravené od založenia sveta. ³⁵Lebo som bol hladný a dali ste mi jesť, bol som smädný a dali ste mi piť, prišiel som ako cudzinec a prichýlili ste ma, ³⁶bol som nahý a priodeli ste ma, bol som chorý a navštívili ste ma, bol som vo väzení a prišli ste za mnou. (Mat 25,34–36)

Náboženstvo často čelí kritike, že má tendenciu veriacich odpútať od života tu a teraz a smerovať ich k akémusi lepšiemu životu po živote. Podľa kritikov zameranie sa na imaginárny, budúci svet vedie ľudí k posvätenému úniku, čo spôsobuje, že z nich spoločnosť a svet nemajú žiadny alebo len malý úžitok. Súčasne treba povedať, že kresťania sa takémuto obrazu nebránili, niekedy ho dokonca sami rozvíjali, kázali o ňom a sami sa takýmito postojmi riadili.

A samozrejme, existujú obľudné príklady mocných vládcov, ktorí chudobným a utláčaným hovorili, aby jednoducho prijali svoj smutný osud, ktorý sa zmení až pri príchode nimi očakávaného Božieho kráľovstva.

Áno, náš svet je poznačený hriechom a v mnohom je skutočne mizerným miestom na život a nie je nič zlé na tom, že túžime po čase, keď Boh urobí nápravu, urobí koniec nespravodlivosti, bolesti a smútku a súčasný zmätok nahradí svojou slávnou a spravodlivou vládou. Veď napokon, bez tejto nádeje a bez tohto zaslúbenia by sme nemali žiadnu nádej.

Vo svojom kázaní o konci sveta (pozri Matúš 24 a 25) Ježiš venoval prvú polovicu svojho príhovoru podrobnostiam súvisiacim s ťažkými okolnosťami a s podmienkami, za ktorých by sa dalo z daného stavu vecí vyviaznuť. Pri tejto príležitosti dokonca povedal: „A keby tie dni neboli skrátené, nikto by sa nezachránil...“ (Mat 24,22) To všetko môžeme však vnímať skôr ako úvod k Ježišovmu vysvetleniu dôležitosti týchto Božích zaslúbení. Ak totiž zameriame kresťanskú nádej a naše vyhladky do budúcnosti výhradne – alebo v prvom rade – na to, ako „uniknúť“, potom nám unikne oveľa hlbší zmysel Ježišových slov.

Prečítaj si text 24. a 25. kapitoly Matúšovho evanjelia. Pokús sa vyjadriť hlavné myšlienky tohto Ježišovho kázania. Ako by si zhrnul Ježišove pokyny, ako by sme mali žiť počas nášho čakania na Jeho návrat?

Naša viera a predstava o tom, ako bude vyzeráť budúcnosť, má obrovský vplyv na spôsob nášho života. Zdravá dôvera v Božie zaslúbenia súvisiace s budúcnosťou nášho sveta by mala podstatne ovplyvniť našu aktívnu zaangažovanosť a mala by viesť k bohatšiemu a hlbšiemu životu, ktorý prináša pozitívne zmeny do života iných ľudí.

■ **Aký vplyv na náš život môže a má mať nádej a zaslúbenie o Ježišovom návrate? Ako s tým súvisí naša pomoc ľuďom v núdzi?**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

NÁDEJ VZKRIESENIA

¹²Keď sa teda hlása, že Kristus bol vzkriesený z mŕtvych, ako potom niektorí z vás hovoria, že niet zmŕtvychvstania? ¹³Veď ak niet zmŕtvychvstania, ani Kristus nebol vzkriesený. ¹⁴Ak však Kristus nebol vzkriesený, potom je márne naše kázanie a márna je aj vaša viera. ¹⁵Tak by sa zistilo, že sme falošní Boží svedkovia, lebo sme svedčili proti Bohu, že vzkriesil Krista, ktorého nevzkriesil, ak mŕtvi naozaj nevstávajú z mŕtvych. ... ¹⁹Ak iba v tomto živote máme nádej v Kristovi, sme najbiednejší zo všetkých ľudí. (1Kor 15,12–19)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Kresťanská nádej na druhý Ježišov príchod nie je len zameraním sa na svetlú budúcnosť. Prví kresťania videli v telesnom vzkriesení Krista pevný základ pre realitu jeho návratu. Veď ak sa mohol vrátiť z mŕtvych, čoho boli sami svedkami, potom sa určite vráti späť, aby dokončil svoje dielo záchranu, ukončil hriech a jeho pôsobenie a obnovil svet (pozri 1Kor 15,22,23).

Apoštol Pavol videl vo vzkriesení kľúčový prvok adventnej nádeje. Pavol bol ochotný staviť celé svoje kázanie a učenie na najväčší zázrak Ježišovho príbehu: „Ak však Kristus nebol vzkriesený, márna je vaša viera...“ (1Kor 15,17) Aj z toho vidieť, aké dôležité je vzkriesenie pre našu nádej.

Uvažuj o texte 1Kor 15,12–19. Ako by si vlastnými slovami vysvetlil svojmu priateľovi, ktorý sa zaujíma o vieru, prečo je pravda o vzkriesení taká významná pre kresťanskú nádej?

Vydávanie svedectva o vzkriesenom Kristovi zmenilo prvých učeníkov. Ako sme už hovorili, Ježiš vyslal svojich učeníkov, aby kázali a sprítomňovali Božie kráľovstvo (pozri Mat 10,5–8). Ježišova smrť však otriasla ich odvahou a zničila ich nádeje. Keď ich neskôr vyslal vzkriesený Ježiš (pozri Mat 28,18–20) a zmocnil zoslaný Svätý Duch (pozri Sk 2,1–4), pustili sa do diela, ktoré postupne menilo celý svet.

Prví kresťania boli oslobodení od strachu zo smrti, preto odvážne žili a hlásali Ježišovo meno (pozri napríklad 1Kor 15,30–31). Zlo, ktoré prináša smrť, je tým istým zlom, ktoré prináša utrpenie, nespravodlivosť, chudobu a útlak v najrôznejších podobách. Ale vďaka Ježišovi a jeho víťazstvu nad smrťou sa všetko toto skončí. „Ako posledný nepriateľ bude zničená smrť...“ (1Kor 15,26)

APLIKÁCIA

- Dnes platí, že nech komukoľvek pomôžeme, napokon predsa len zomrie. Čo ti táto krutá pravda hovorí o tom, aké dôležité je, aby všetci mohli poznať nádej, ktorá je založená na smrti a vzkriesení Ježiša Krista?

NÁDEJ NA SÚD

Aj takáto márnosť sa deje na zemi: sú spravodliví, ktorým sa vodí, akoby robili skutky svojvolníkov, a sú svojvolníci, ktorým sa vodí, akoby robili skutky spravodlivých. Povedal som: aj toto je márnosť! (Kaz 8,14)

¹³**Slovo na záver všetkého, čo si počul: Boha sa boj a jeho prikázania zachovávaj, lebo toto je povinnosť každého človeka!** ¹⁴**Boh predvolá na súd každý čin, všetko, čo je skryté, či je to dobré, alebo zlé.** (Kaz 12,13.14)

Uvažuj o texte Kazateľ 8,14. Ako by si vlastnými slovami vyjadril jasnú a mocnú realitu, o ktorej sa píše v tomto verši? Čo to pre teba znamená?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Pre každého človeka je ťažké vyrovnať sa s utrpením, útlakom a rôznymi tragédiami. Oveľa ťažšie je však znášať skryté utrpenie, ktorého zmyslu nerozumieme a okolie si ho nevšima. Vedomie, že naše utrpenie nemá žiadny zmysel, môže byť ešte ťažšie, než to, čo stálo na počiatku nášho utrpenia. Svet, v ktorom neexistuje záznam o utrpení a ani konečné nastolenie spravodlivosti, je vo svojej podstate krutý a absurdný. To je aj dôvod, prečo ateistickí pisatelia v dvadsiatom storočí nariekali nad tým, čo považovali za „absurditu“ stavu ľudstva. Bez nádeje na spravodlivosť, bez nádeje na súd a bez nádeje na nápravu by náš svet bol naozaj absurdným miestom vo vesmíre.

Ale volanie vo verši Kazateľ 8,14 nie je vyjadrením celej pravdy. Na konci svojho hľadania sa Šalamún dostáva k dôležitému poznaniu. Uprostred náreku o márnosti a nezmyselnosti napokon hovorí v podstate toto: *Ale moment, Boh predsa príde súdiť, takže nie je všetko márne. V skutočnosti možno povedať, že na všetkom a na každom záleží.*

Uvažuj o texte Kazateľ 12,13.14. Čo tieto verše hovoria o dôležitosti všetkého nášho konania?

Nádej na súd vychádza z toho, čo človek verí o podstate Boha, života a sveta, v ktorom žijeme. V Biblii zaznieva jasné posolstvo o tom, že žijeme vo svete, ktorý Boh stvoril a miluje. Zároveň sa z nej dozvedáme, že svet sa síce zvrhol, ale Boh v ňom prostredníctvom života, smrti a vzkriesenia Ježiša Krista uskutočňuje svoj plán obnovy a nového stvorenia. Boží súd je kľúčovým prvkom nápravy sveta. Pre tých, ktorí na tomto svete okúsili toľko zla a utrpenia – pre všetkých utláčaných, týraných, vytláčaných na okraj, zneužívaných a vykorisťovaných – je zaslúbenie o súde dobrou správou.

- **Čo pre teba znamená poznanie, že jedného dňa sa – pre nás nepredstaviteľným spôsobom – predsa len uskutoční a nastolí všetka spravodlivosť, po ktorej tak veľmi túžime? V čom je pre teba toto zaslúbenie nádejou?**

APLIKÁCIA

UŽ ŽIADNE SLZY A ŽIADNA BOLEŠŤ

¹Videl som nové nebo a novú zem, lebo prvé nebo a prvá zem sa pominuli a ani mora už niet. ²A videl som, ako z neba od Boha zostupuje sväté mesto, nový Jeruzalem, pripravené ako nevesta ozdobená pre svojho ženícha. ... ⁴Zotrie im z očí každú slzu a smrť už viac nebude, ani smútok, ani nárek, ani bolesť už nebude, lebo čo bolo skôr, sa pominulo. ⁵A ten, čo sedel na tróne, povedal: Hľa, všetko tvorím nové. A dodal: Napíš, že tieto slová sú verné a pravdivé. (Zj 21,1–5)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM Prečítaj si texty Zjavenie 21,1–5 a 22,1–5. Pokús sa predstaviť si, ako bude vyzeráť život vo svete, ktorý je v týchto veršoch opísaný. Prečo je ťažké predstaviť si svet bez hriechu, smrti, bolesti a slzy?

Biblické opisy nášho života po ukončení hriechu a jeho dôsledkov sú nepochybne nádherné a veľkolepé. Asi len ťažko si dokážeme predstaviť takýto svet. Ved' aj uvedené verše hovoria skôr o tom, čo v novej realite nebude, než čo tam bude. Keďže náš hriechom poznačený svet je všetko, čo poznáme, je ťažké predstaviť si život bez bolesti a utrpenia, smrti a strachu, nespravodlivosti a chudoby.

Nielenže tam nebude zlo a jeho dôsledky, ale biblický opis prináša aj niečo, čo sa nás osobne doslova *dotýka*: „Zotrie im z očí každú slzu...“ (Zj 21,4) Keď hovoríme o zachránených, Božie milosrdenstvo voči tým, čo počas dejín trpeli, dosiahne v tejto jedinej vete svoj vrchol. Boh nielen ukončí utrpenie všetkých spasených, ale aj osobne zotrie ich slzy.

Zničení a poznamenaní životom v hriechu a svetom nespravodlivosti a tragédie môžeme v knihe Zjavenie vidieť náznaky toho, ako bude vyzeráť proces uzdravenia pre všetkých nás, ktorí sme obeťami hriechu v jeho mnohých podobách. Keď Ján opisuje strom života, vysvetľuje, že „prináša dvanásť ráz ovocie, každý mesiac dáva svoje ovocie i lístie stromu na uzdravenie národov“ (Zj 22,2). Aj takýmto spôsobom je vyjadrené, že Boh nám rozumie a súciti so všetkými, čo majú bolestnú skúsenosť s hriechom a následkami zla vo svete. Božím plánom je znovu stvoriť náš svet, čo v sebe zahŕňa aj obnovu a uzdravenie každého z nás.

Dovtedy by sme sa mali usilovať o to, aby sme v Kristovi vykonali svoj diel, nech už je akokoľvek chabý a malý, aby sme slúžili tým okolo nás, ktorí potrebujú to, čo im môžeme ponúknuť. Nech už je to čokoľvek – povzbudivé slovo, teplý pokrm, lekárska pomoc, poskytnutie odevu alebo poradenstva – mali by sme to robiť ochotne, obetavo a s láskou, ktorú Ježiš preukazoval počas svojho života.

APLIKÁCIA ■ Situácia vo svete sa zo dňa na deň zhoršuje, a to aj napriek nášmu úsiliu. Ježiš to vedel. Nebránilo mu to však v tom, aby slúžil druhým ľuďom. A nemalo by to zastaviť v službe druhým ani nás. Čo môžeš práve dnes urobiť pre niekoho vo svojom okolí, kto je v núdzi a potrebuje pomoc?

PODNETY NA ZAMYSLENIE

Prečítaj si kapitolu „Vznešený cieľ“ z knihy *Skutky apoštolov* a kapitolu „Ukončená milosť“ z knihy *Veľký spor vekov*.

„Keď Boží hlas zmení údel vykúpených, strašné bude prebudenie tých, čo vo veľkom životnom zápase stratili všetko. Vtedy, keď Boh ponúkal svoju milosť, satan ich oslepil a oklamal a oni obhajovali svoj hriešny život. Bohatí boli pyšní, že majú viac než tí, ktorým sa zbohatnúť nepodarilo. Bezbožní ľudia však svoje bohatstvo získali prestupovaním Božích prikázaní. Nenasycovali hladných, neodievali nahých, nekonalí spravodlivo, obchádzali milosrdenstvo. ... Stali sa otrokmi pozemského bohatstva i svetských radostí a nesnažili sa zbohatnúť podľa Božej vôle. Preto sa ich život skončil prehrou. Z radostí a zábav im zostane horký blen a ich poklady stratia akúkoľvek cenu. Čo po celý život budovali, sa v okamihu zrúti.“ (GC 654; VSV 468)

„Veľký spor medzi dobrom a zlom sa skončil. Nieto už hriechu ani hriešnikov. Celý vesmír je čistý. V celom nekonečnom stvorení vládne súlad a šťastie. Od toho, ktorý všetko stvoril, prúdi život, svetlo, blaho do všetkých strán bezmedzného priestoru. Od najmenšieho atómu až po najväčšie vesmírne telesá, všetko živé i neživé v neskonalej kráse a v dokonalej radosti hlása, že Boh je láska.“ (GC 678; VSV 485)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Ako by ste na základe toho, čo sme študovali tento týždeň, ukázali, že na živote tu a teraz záleží? Porovnajte to s názormi tých ľudí, ktorí sú presvedčení, že nám nemusí záležať na tomto živote a svete, lebo Boh napokon všetko zničí a začne odznova. Ako a prečo by sme si mali dávať pozor, aby sme nádej na nový a dokonalý svet nepoužívali ako ospravedlnenie toho, že zanedbávame ľudí v núdzi? A čo je úplne najdôležitejšie, ako sa môžeme uistiť, že my sami nepatríme medzi tých, ktorí prostredníctvom zneužívania nádeje na budúci život spôsobujú bolesť a utrpenie druhým ľuďom?
2. Na základe nášho chápania biblických prorociev očakávame, že pred príchodom Ježiša Krista bude rásť zlo, utrpenie a bolesť. Keď sa to deje, často odkazujeme na text Matúš 24. Ako by sme mali tieto tragédie vidieť vo svetle textov u Matúša 25?

ZHRNUTIE

Náš Boh nedovolí, aby zlo trvalo večne. Naplnenie obrovskej nádeje na Kristov príchod, o ktorej hovorí Písmo, ukončí zlo, urovná nespravodlivosť a prinesie nový svet podľa pôvodného Božieho zámeru. Táto nádej stojí na Ježišovom vzkriesení, premieňa nás, dáva nám odvahu slúžiť Bohu a ľuďom a takto očakávať Kristov návrat.